

[Kristian Nygaard.]

fattende ændringer i sømandslovgivningen, end der her er tale om, har, såvidt jeg forstår, efter anmodning af den højtærede handelsminister udarbejdet forslaget, fordi de ekstraordinære bemandingsregler, der indførtes i november 1939, er bortfaldet, samtidig med at fragtnævnsløven bortfaldt den 31. marts 1949. Søfartskommissionen møder imidlertid ikke med en enstemmig indstilling, fordi et mindretal indenfor kommissionen ikke har kunnet gå med til en sådan enkelt ændring i søneringsloven på et tidspunkt, da hele loven netop står foran en hovedrevision. Jeg har opfattet det således, at det oprindeligt var ministeriets mening, at det her foreliggende lovforslag også skulle indeholde bestemmelser vedrørende ansættelse af officersbesætningen på de forskellige skibe. Kommissionen var imidlertid langt fra færdig med sit arbejde, da den højtærede handelsminister fremsatte ønske om, at man hurtigst muligt skulle søge arbejdet vedrørende den menige besætnings forhold fremmet, og jeg forstår det fremdeles således, at det er resultatet af kommissionens imødekommenhed overfor den højtærede handelsminister angående dette specielle forhold, som vi her har til behandling.

Jeg skal ikke komme særlig ind på de enkelte paragraffer — jeg forstår, at deres indhold i allerhøjeste grad egner sig til behandling i udvalg —, men idet jeg tilsiger det radikale venstres støtte til en tidsvarende og fuldt forsvarlig forbedring af den menige dæks- og fyrbøderbesætnings økonomiske kår, vil jeg gerne tillade mig at stille det spørgsmål til den højtærede handelsminister, om det ikke havde været mest hensigtsmæssigt for alle parter, om man i stedet for at vedtage det foreliggende lovforslag havde lovfæstet de ekstraordinære bemandingsregler af 18. november 1939 og ladet dem gælde, indtil søfartskommissionen havde afsluttet sit omfattende arbejde, således at man havde fået en samlet revision af søneringsloven.

Alene den kendsgerning, at der indenfor sagkundskaben er så stor uenighed om betimeligheden af at vedtage nærværende lovforslag, førend spørgsmålet vedrørende officersbesætnings forhold er færdigbehandlet, burde, forekommer det mig, have ført til, at regeringen ikke havde plukket de i dette lovforslag indeholdte bestemmelser ud af den samlede plan for en ny søneringslov.

Som allerede sagt, indholdet af de enkelte paragraffer egner sig bedst til behandling i et

udvalg, og det radikale venstre tilsiger altså støtte til en sådan behandling.

Lynnerup Nielsen: Det lovforslag om sønering, vi i dag har til behandling, har ladet vente temmelig længe på sig. Søens folk kunne med rette have ventet de løfter, der i så rigeligt mål blev givet under og umiddelbart efter krigen, såvel i pressen som fra adskillige talerstole, indfriet noget før. Der blev dengang givet denne stand, der, som det så kønt lød, ofte med livet som indsats gjorde dagens gerning, løfter om, at den ikke skulle blive glemt, og hvordan er det så gået med disse glydne løfter? Medens rederierne giver store udbytter, fylkes søens folk i dag omkring kontrolstederne på samme måde som i 30erne, og jeg tror ikke, at de bemandingsregler, der her fremsættes forslag om, dækker de ønsker og forhåbninger, som søens folk nærede gennem de svære krigsår. Med hensyn til vore søfolks tryghed i fremtiden ser det jo alt andet end lyst ud, når der i dag indenfor et forbund som Sømændenes Forbund er ca. 1000 arbejdsledige, hvoraf de 500 er matroser — og det er endda folk, der har gået deres skole igennem og må karakteriseres som fuldt befarne søfolk —, og der samtidig blandt søfyrbøderne er ikke mindre end 370 ledige, hvilket vil sige ca. 20 pct. eller en femtedel af den samlede medlemsstand, og det endda på et tidspunkt, hvor praktisk talt ikke et eneste skib af vor handelsflåde er lagt op. Den sociale utryghed for søens folk kendetegner stemningen på kontrolstederne, og det bemandingslovforslag, der her er forelagt, skaber ikke lys i så henseende. Der bliver ikke åbnet muligheder for øget beskæftigelse, og der skabes heller ikke den sikkerhed, som enhver søfarende rent menneskelig set har krav på.

Jeg tror, at denne bemandingslov vil være en skuffelse for langt den overvejende del af søens folk. Løfternes tid er nu forbi, det viser lovforslaget meget tydeligt. Nu drejer det sig om den barske virkelighed.

Ser man på lovforslagets enkelte bestemmelser, viser det sig, at i skibe under 400 reg. tons brutto kommer der ikke matroser ombord, medens der, som forholdene er i øjeblikket, i sukkerbåde, der er under 400 reg. tons brutto, efter almindelig coutume findes 2 matroser, og ved bjergningscentrepriser, i sandsugere og slæbebåde udelukkende beskæftiges matroser. De fleste af disse både ligger under de 400 reg. tons brutto, og de vil altså efter det forelagte lovforslag overhovede ikke få een eneste matros ombord. Gennemføres lovforslaget, vil det